Axiochus Platonis

¶ Jacob⁹ Canter Ph̄ꝛ pſius artiū ingenuaꝝ pfeſſoꝛ Poeta laureat⁹. Joāni Rinco Agrippinę Colonię ciui optimo: amico ſuo primario Salutem.

Xiochum quē mihi ante annos aliq̄t dono dediſti Joānes ſua-
uiſſime eo ſane tpe (ſi ſatis memi) quo in latium pfect⁹ ſum. Jā
mecum diu terra mariqꜫ peregrinātem: lr̄is me nup vt tibi re-
mittam oraſti. Ego ſ̄o tametſi nihil quę habeo oīm petenti tibi negare
poſſum. ſed nec etiam debeo. ni ingratiſſim⁹ haberi velim. hūc tamē ipm
tibi reddere diutule mecum ſubdubitaui. Eſt eñ mihi libellus in pau-
cis charus. cum ꝙ diſputatiōem cōtinet viuenti non minus ac iamiam
morituro homini vtilem. tum ꝙ ab Rodolpho Agricola conterraneo
meo viro neſtorea me hercule vita digniſſimo latinus eſt fact⁹. Uerūta
men nūc quo tibi morem geram optime Canterū moecoenas. mitto ec-
ce ad te Axiochum. expreſſum de tuo quondā exēplari. qd̄ equidem abs
ti memor tui ſedulo acceptum aſſeruo. Eo autem libētius mitto. ꝙ tibi
opa ei⁹ opus nūc eſſe proh dolor autumo. ſcꝫ indigniſſima parētum (vt
equidem opinor) tuoꝝ morte male affect⁹. Socraticam deſideras conſo
lationē. Et poterit certe egro mirifice aīo tuo Socrates mederi. tracta
bilem ei te modo ⁊ obſequētem adhibeas. Quippe añ oculos luce clari-
us pponit q̄ꜫ miſera eſt oīs mortalium vita. a puerilib⁹ (vt ſic loquar)
faſciolis orſus. Cōtra vero q̄ꜫ foelix illa migratio quam vulg⁹ mortē ap
pellat. ⁊ nomīe cui⁹ audito ſtolidum exhorreſcit Ergo ſi orōne huiōi p
ſuaſus eſt tādem Axiochus vt ne ſuam quidem ipe mortem timēt. quin
magno ei⁹ teneret amore. Debebis tu quoqꜫ vel multo ampli⁹ ſic te cō-
parare. vt ęquo parētis tui Hermāni Rinci mortem aīo feras talis vi
ri pręſertim. atqꜫ Axiocho haud abſimilis. ſic eñ vt ille Athenis. hic
Agrippine Colonie in ciuitate patriaqꜫ ſua maximis aliquotiēs magi
ſtratib⁹ functus. ſummū glorie honoriſqꜫ faſtigiū tenuit. At nūc ꝙ eiuſ
dem cōiunx mater tua mortuū eſt haud multo poſt cōſequuta. id te iteꝝ
male hꝫ. ⁊ velut recētiori animum tuū vulnere cōficit. Ah mi Joānes.
Nō potuit matrona pientiſſima nō potuit acerbū nimis klioꝝ diu vi-
ua lucrum aſpicē. Sꝫ neqꜫ voluit etiam ſuo ipſa plāctu īmodico graui
us q̄s genuit torquere. Nō oculos eorūdem lachrymis. nō aures gemi-
tib⁹ ⁊ querelis cruciare. Jtaqꜫ ⁊ ipſa diem ſuum clemētiſſima nimiꝝ foe
mina pperauit claudere. Simul ne vobis p ſe nouū ab integro luctum
inſtrueret. quin poti⁹ compēdio veluti quodā vna oēm terminaret. vt-

qꝫ cõmuni cum marito incluſa ſepulchro. a filijs quoꝝ adhuc lumĩa manantibꝰ pro erepto patre lachrymis maderẽt. cõmuniter defleretur. Ad hęc voluit eadem .quem viuentem ſanctiſſime amauit. vita quoqꝫ functum non deſerere .vt neutri ſua ſolitudo grauis longius eſſet. Illic igitur nunc in ea quę vere dicitur vita dulci ſocietate iuncti iterum coniuges. mutuo lęti perfruũtur amore. Ergo tu (ſiqua animo tuo ſedet pietas Ioãnes ſuauiſſime. iam matris quoqꝫ tue mortem deſine lamẽtari. ne multa querens videare patri optatiſſimã chariſſimãqꝫ rerum omniũ impius inuidere. Uale ⁊ efficatiorem iamiam a Socrate cõſolationem accipe. Ex Maguncia Sexto Idus Junij.

¶ Ad Joannem Rincum eiuſdem Jacobi Canteris Epigramma.

Magna canunt vates alcide facta per orbem:
  Nempe animam excluſit anguibus ipſe puer.
Harpyas idem fixit: vigilante dracone et
  Strẽnuus Heſperidum poma beata tulit.
Cecropiam preſſit populantis cornua tauri.
  Fœdauit Caci ſanguine tecta trucis.
Buſirim domuit. ſęui quin et Dyomedis
  Biſtonios domini corpore pauit equos.
Occidit Nemea vaſtum ſub rupe leonem.
  Sęuo Mẹnalium vulnere ſtrauit aprum.
Antęum Lybica nec non ſuperauit harena:
  Primus et oſtendit tartareo aſtra cani.
Omnibꝰ eſt monſtris ſed mors magis horrida: nempe hęc
  Ni mortem inferrent nil metuenda forent.
Ergo immortalis tuto Tyrinthius iſtęc
  Monſtra eſt aggreſſus: qui Joue natus erat.
At tu ſi impauidus mortem mortalis amice
  Magno animo euincas. Hercule maior eris.

Axiochus Platonis

¶ Ornatiſſimi doctiſſimiqꝫ viri Rodolphi Agricole Epiſtola Prohemij locum tenens In traductionē ſequētem Incipit fœliciter.

RODolphus Agricola Rodolpho Langio Salutē. Libellum Platonis qui Axiochus inſcribit᷑ latinum feci. Tuqꝫ potiſſimum cui eum dicarem occurrebas. ꝙ facilli me ſperabam poſſe me tue beniuolētie imponere. vt cum acciperes eum: amici ſinū illi nō iudicis ſuperciliū offerres. Tibi igit᷑ atqꝫ adeo vni tibi. illum dicaui. Unde nāqꝫ tantum mihi fiducie. vt audeam immēſum illud diuinumqꝫ Platonis dicēdi flumē populo meis verbis cognoſcēdum ꝓponē: Tu itaqꝫ ſi ꝓbabis hūc meum laborem: erit qd gaudeam magis ꝓ tuo in me amore quē ego in cauſa putabo qꝫ vt ingenio meo blandiar. Sin diſplicebit hec tibi opa mea perierit. Idqꝫ vel eo equiore animo feres ꝙ quanqꝫ mihi fœliciſſimi laboris cōſcius eſſem. in tuis tamē auribus tuoqꝫ iudicio acquietur⁹ eram. quem ſolum ego meoꝝ ſtudioꝝ abunde magnū theatrū puto. Uale.

¶ Traductio Rodolphi Agricole in Platonis Axiochum de cōtemnenda morte incipit.

EXeunti ad cynoſarges mihi. cum ad Diſſum veniſſem. vox cuiuſdam allata eſt clamātis. Socrates. Socrates. Utqꝫ cōuerſus circūſpectabam. vnde ea redderet᷑. Axiochi filium video Cliniam. ad Calliroen currētem. cum Damone muſico. Charmideqꝫ Glauconis filio. Horum alter quidem muſicam docebat. alter ex familiaritate amabat. ſimul atqꝫ amabat᷑. Uiſum eſt ergo mihi recta deflectenti occurrē eis. vt qꝫprimū cōuenirem⁹. Perfuſus autem lachrymis Clinias. nūc temp⁹ eſt inqt Socrates. vt vulgatam ſemꝑ de te ſapiētiā oſtēdas. Pater em̄ ex aliquo iam tpe. virib⁹ de improuiſo deſtitut⁹ eſt. & prope eſt exitum vite. moleſteqꝫ fert ad eē ſibi finem. tametſi antehac cōtemnēt mortem horrēda imagine exprimētes. comiterqꝫ derideret. Perge ergo. proqꝫ tua cōſuetudine illum cōfirma. vt volēs eo quo ducit neceſſitas ſequat᷑. vtqꝫ ille mihi ad reliqua hoc ipſo etiam pie colat᷑ Socrates. Nullam me Clinia moderatam rem rogaueris fruſtra. quāto nunc magꝭ cum ad hec me voces pietatis officia. Acceleremꝰ autem. Si em̄ ita res ſe habet feſtinato op⁹ eſt. Socrates. Ubi modo te viderit So-

crates.rectius habebit.Crebro em̄ iam euenit ei.vt exanimatus rurſus reficeret ¶ Socrates.Quo citi⁹ autem peruenirem⁹,ea quę circa murum cognominata eſt iuimus. In primo namq; habitabat portę quę eſt apud Amazoniam columnam. Inuenim⁹ ergo eum equiſumptis rurſum ſenſib⁹.⁊ corpore robuſtum.defectum vero mēte.prorſuſq; indigentem conſolationis.reuoluētem crebro ſe.ſuſpiriaq; cum lachrymis atq; manuū crepitu cientem. Aſpiciēs autē illum.quid hoc inquā rei Axioche: Ubi nobis illa pridem magnifica ꝟba.cōtinenteſq; laudes ꝟtutum et maius q̄ vt dici poſſet in te animi robur: Sicut em̄ timidus athleta cum in gymnaſio inſignem te ꝓbueris.ad certamen ipſum defeciſti. An nō mediate cōſiderabis naturam vir tantus ⁊ rationi obſequēs vtq; nihil aliud atheniēſis: ꝙ cōmune videlz hoc ⁊ ab omnib⁹ iactatum.peregrinatio quędam vita eſt.qđq; peragentes eam.alacriter.et tantum nō poena canētes ad poſtremam accedere neceſſitatē.tam molliter ꝟo habere ſe tamq; egre.pueri more diuelli.nequaq; prudētię prę ſefert altioris etatem. ¶ Axiochus. Recte quidem Socrates iſta mihi dicē videris. verum neſcio quo pacto vbi ꝓpius acceſſit periculum.fortia illa grandiaq; ꝟba occulte ſubter euolāt atq; negligūtur. oboritur autem metus quidam.mētem multipliciter diſcerpēs. Si hac luce hiſq; priuabor bonis.⁊ expers mētis.ſenſuūq;.iacebo vbicūq; demū putreſcēs.⁊ in puluerem vermeſq; cōuerſus. ¶ Socrates. Imperfecte cōiungis Axioche propter impericiam cum ſenſuū orbitate ſenſum.tibiq; ipſe cōtraria facis ⁊ dicis. Neq; cogitas ꝙ ſimul quidem defles id qđ ſenſibus carebis. ſimul ob putrefactionē doles.amiſſionēq; vite oblectamētorum.veluti morte ſis in aliam vitam trāſitur⁹.neq; in omnimodā abitur⁹ ſenſuū abolitionē.⁊ eādem in qua priuſquā naſcereris fuiſti. Ut em̄ cum Dracon Caliſtheneſq; gubernabāt rempublicam.nihil te male habebat(nec dum em̄ ceperas eſſe vt male tibi quicquā accidere poſſet(ita quęq; poſt mortem erit. Nullus em̄ vt male tibi eē quicq; poſſit es futur⁹. Quin tu igitur hāc omnē diſcutis ineptiam. illud cogitās.quod ſoluta ſimul hac compage.animoq; rurſus in ꝓprium reſtituto locum relictū iſtud corp⁹ terrenum atq; rōnis expers amplius nequaq; eſt homo Nos etenim anima ſum⁹ animal immortale.mortali incluſum munimēto Hoc autē tabernaculum nō ſine malo nobis circūdedit natura.cui⁹ leta quidem abſtruſa ſunt ⁊ volucria pluribuſq; doloribus admixta.triſtia vero improuiſa.diuturna prorſuſq; vacua gaudiorꝝ. Ualitudies nempe ſentiēdum membrorꝝ vlcera.⁊ morbi interni. Quib⁹ neceſſario(quoniam per corporis meatus ſparſa eſt)cōdolens anima celeſtē ⁊ cognatum de/

ſiderat ethera.ſititqꝫ cupide ſuperne illius cōſuetudinem gaudiaqꝫ vite.
Diſceſſus itaqꝫ e vita mali cuiuſdam eſt in bonum cōmutatio. ¶ Axio
chus. Cum malum ergo Socrates vitam putes. quid ita viuere perſe-
ueras: cum rerum ſis indagator. ⁊ nobis id eſt multitudini intelligētia
preſtes ¶ Socrates. Nequaqꝫ verum de me Axioche teſtimonium di
cis. Arbitraris eñ quemadmodū vulgus Athenieſium. quādo quidē
res inquiro alicui⁹ quoqꝫ me ſciētiam habere. Abeſt autem tātum vt re-
cōditiora ſciam vt voto optauerim etiam vulgata me iſta nouiſſe. Sūt
autem iſta que dico Prodici ſapiētis tradita. Illa quidam duobus obo
lis. illa duabus. illa quattuor drachmis redempta. Gratis eñ hic vir ne
minem docet. eſtqꝫ mos ei ſemper Epicharmi illud in ore habere.
Manus manum fricat. da aliquid. ⁊ aliquid cape. Nuper ergo cum
apud Calliam Hipponici filium declamaret. tātis diſſeruit cōtra vitā.
vt ego ad ea que nullius ſunt momēti. aſcripſerim illam. Ex eoqꝫ iam in
mortem mihi anim⁹. Axioche propēdit: ¶ Axiochus. Que dixit au-
tem: ¶ Socrates. Dicam equidem tibi ea quorum mihi veniet in men
tem. Que eñ pars inquit etatis. calamitatibus vacat: Nonne ſtatim
a principio plorat vt primum natus eſt infans: Vitamqꝫ a lachrymis
auſpicatur. Que tandem non premit eum moleſtia: Semper enim vel
penuria. vel frigore. vel calore. vel verberibus vrgetur. Antea quoqꝫ qꝫ
loqui poſſit quanta patitur: flens ſcꝫ hancqꝫ ſolam habēs anxietatis ſue
querelam. Ubi ſeptimum dehinc expleuerit annū. multoſqꝫ labores ex-
hauſerit. iam cuſtodes gymnaſte. magiſtri ludi. iam adoleſcēti critici ge
ometra. rei militaris preceptores. ingens plane dominorum multitudo
Poſt iſta vbi in ephebos inſcriptus eſt. peior iam metus. liceum. acade-
mia. gymnaſiarchia. virge. nullaqꝫ prorſus malorum mēſura. Omnis
adeo adoleſcentis ſub moderatorib⁹ eſt labor. qui ex ariopagi delecti conſi
lio preſunt iuuētuti. Deinde cum fuerit iſtis exſolutus iam cure palam
īmergunt. reputatioqꝫ quod viuendi potiſſimum inſtituat iter. preqꝫ ſe
quentib⁹ incōmodis priora illa puerilia videtur. ⁊ infantium reuera ter
ritamenta. expeditiōes eñ ⁊ vulnera. perpetuiqꝫ certaminum labores.
Hinc iam fallens ſubrepit ſenectus. in quam cōfluit quicquid eſt infir
mum fragileqꝫ nature. Qđ niſi ocius quis vitam velut es alienum red
diderit. aſtās ſupra caput natura tanqꝫ foenerator repoſcit vſuram. Ab
alio quidem viſum. auditum ab alio. ꝑſepe vtrūqꝫ. At ſi qs diutius cun
ctetur debilitat eum. excruciat. membriſqꝫ deſtituit. Alij itaqꝫ multa ſe-
nectute repueraſcūt. animoqꝫ bis pueri fiunt ſenes. Dij ergo ꝓpter hoc
ipſum (vt quib⁹ notiſſime ſint res humane) quos plurimi faciūt. eos ci-

tius auferūt e vita. Agamides et Trophonius itaqꝫ cū Pythij Apol-
linis edificaſſent templum. orantes dare ſibi quod optimum eſſet. cum
obdormiſſent nunq̄ꝫ deinde ſurrexerūt. Sic etiam Junonis argiue ſacer-
dotes. precante matre eorum vt gratiam eis aliquam Juno pietatis il-
lorum referret (cum em̄ cunctaretur iumēta ſuccedentes ipſi vehiculo
matrem ad templum vſqꝫ pertraxerāt) poſt preces ergo nocte deceſſerūt
Longum foret autem poetarum dicta recenſere. qui diuinioribus poe-
matis ea quę ad vitam pertinēt noſtram velut ex oraculo decantāt. quē-
admodum deplorēt illam. Uniuſqꝫ ſolum memoratu digniſſimi ſat ha-
beo meminiſſe. Qui inquit.

Quam ſuperi miſerum ſtamen mortalibus aeui
Neuere. vt viui deflenda per oīa durent. Iterūqꝫ.
E cunctis hominū generi ſors peſſima vite
Stat. quecūqꝫ ſupra terram ſpirantqꝫ meantqꝫ
De amphiareo vero quid dicit.
Juppiter hunc totis animis. hūc magnus Apollo
Diligit. et iuſti metas non attigit aeui.

¶ De illo quoqꝫ qui ita iubet. naſcens fleat qui tanta vite intrat mala
quid tibi detur? Sed ceſſo. ne commemorando alios: rem contra quam
inſtitui longius ducam. Quod autem vite quiſquā inſtitutum. quam
artem deliget vt non queratur de ea atqꝫ preſentibus offendatur. Opifi-
ces mercēnariaſqꝫ recenſeamus artes. ex nocte in noctem vſqꝫ laboran-
tes. et vix tolerantes vite neceſſarios ſumptus. complorātes ſeipſos om-
nemqꝫ vigiliam ſuam merore lachrymiſqꝫ complentes. At nautam di-
camus per tanta penetrantem pericula. quiqꝫ (quemadmodum Bias
ait) neqꝫ inter mortuos eſt neqꝫ inter viuos. Terreſtris enim homo ve-
lut ambigui generis. ipſe in mare ſeſe proiecit. totuſqꝫ arbitrij fact⁹ eſt
fortune. Uerum dulcis eſt agricultura. Eſt ſane. nonne tota tamen eſt
(quod aiunt) vlcus ſemper paratam doloris habens cauſam. nunc qui-
dem ſiccitatem. nunc pluuias. nunc vredinem. nunc rubiginem. nūc vel
eſtū intēpeſtiuū vel frig⁹ conq̄rens Jlla q̄ꝫ honorata in ꝑmis reipublice
cura (multa em̄ pretereo) ꝑ quātas rapit̄ anxietates. Que gaudia q̄dem
hꝫ furūculi i modū trepida ſꝑ atqꝫ ſtimul̄ repleta. repulſas ꝟo acerbas

et millies morte peiores. Quis enim beatus eſſe poſſit vulgi viuens ar
bitrio: tametſi faueatur ei plaudaturqꝫ. populi ſcilicet ludicrum iacta-
tus. exibilatus. damnatꝰ mortuus ⁊ tum miſerandus viſus. Ubi nam
qꝫ Axioche tu qui in republica verſaris. vbi Milciades vbi Themiſto
cles. vbi Ephialtes abijt. vbi item qui nuper in republica duces fuerūt
quando ego quidem in eam non ſum adductus ſentētiam. Neqꝫ em̄ ho
neſtum mihi videbatur. vt inſaniēti populo dominatiōis particeps fie-
rem. Theramenes autem et Calixenus deinde cōſtitutos perficiētes ma
giſtratus vt indemnati necarētur homīes affecerūt. tuqꝫ cum Tripto-
lemo reſiſtebas illis ſolus e triginta millibus in contionem coactis.
¶ Axiochius. Sunt iſta Socrates vt dicis. itaqꝫ ex eo ſuggeſti me ſa
tietas cœpit. neqꝫ mihi quicqꝫ acerbius republica viſum eſt. Perſpicu
um id quidem illis qui in ipſo ſunt negocio verſati. Tu nanqꝫ dicis hec
veluti qui de ſublimi ſpectaueris. nos vero qui fecimꝰ periculum quan-
to exactius ſcimꝰ: Populꝰ em̄ chariſſime Socrates ingratꝰ eſt. moro
ſus. crudelis. inuidus. immodeſtus. vt qui ſit ex colluuie turbe ⁊ ſtul-
tis inſolentibꝰ collectus. Huic autem qui aſſentatur multo ipē miſeri-
or eſt. ¶ Socrates. Quādo igitur Axioche hāc quę liberalis maxime
omnium ē artium. omnium maxime abominādam putas. quid reliqua
vitę genera. an non putabimꝰ prorſus eſſe fugiēda: Audiui etiam Pro
dici quōqꝫ dicētem qꝫ nihil quicqꝫ neqꝫ ad viuētes mors neqꝫ ad defun-
ctos pertineret. ¶ Axiochus. Quomodo dicis iſta ſocrates. ¶ So-
crates. Quoniam neqꝫ circa viuētes eſt. hi vero qui obierunt non ſunt
amplius. Itaqꝫ neqꝫ apud te eſt. nōdum enim obijſti. neqꝫ ſi quid tibi
accidat eſt circa te futura. non em̄ eris. Stultꝰ eſt igitur dolor de Axio-
cho. qualis neqꝫ eſt neqꝫ futurꝰ ſit Axiochum mēte torqueri. ſitqꝫ ſimi
le veluti ſi ſcillam aut quis centaurū reformidet quę neqꝫ iam imminēt
tibi neqꝫ ſint vnqꝫ ad exitium tuum affutura. Exiſtētium em̄ rerum eſt
metus. quę non ſunt autem nemo ē qui pertimeſcat. ¶ Axiochus. Tu
quidem docta hęc verba ex ea quę nūc pullulat garrulitate protuliſti. Il
linc eſt em̄ hęc quęſtus captatio illiciēde iuuentuti apparata. Me vero
amiſſio bonorum quę ſunt in vita triſtem reddit. etſi Socrates proba-
biliorem etiam hac quam modo dixiſti crepueris orationem. Non eni
errabūda iam mens ducitur apte coherentibus verbis. neqꝫ cōtingunt
mentem iſta. ſed in oſtētationem ſplēdoremqꝫ orationis parata multū
abſunt veritate. At animi egritudo captioſis nequaqꝫ ſiſtitur verbis. ſꝫ
illis acquieſcit ſolum quę valeāt ad mentem vſqꝫ penetrare. ¶ Socra-
tes. Coniungis imprudēter Axioche. ⁊ bonorum priuationi malorum

Axiochus Platonis

ſubſtituis ſenſum.oblitꝰ ꝙ tūc moꝛtuus ſis futurꝰ.Eum namqꝫ q̊ bo-
na amittit cōtraria ledūt q̄ patiť mala.at qui nō eſt nihil in eiꝰ quo p̓ua-
tur locum recipit.quomodo ergo eſſe poſſꝫ vllus in eo doloꝛ:qd̓ nullam
ledentium noticiam exhibebit.Qd̓ ſi nō ab inicio Axioche ꝑ imprudē-
tiam vnum aliquem ſenſum cum moꝛte cōponēs.nequaq̄ꝫ metueres eā
Nūcipe te ſubuertis.timēs amiſſum ire aīam.aliamqꝫ aīam illiꝰ amiſ-
ſioni circūdas.Et turbaris ꝙ ſis ſine ſenſu futurꝰ.hocqꝫ ip̄m nō ſenti-
re alio te ſenſu cōprehēſuꝝ putas.Ad hec multe ſunt ꝑpulchreqꝫ de ani-
mi immoꝛtalitate rōnes.Neqꝫ em̄ moꝛtalis natura in tam varias res
attollere ſeſe poſſꝫ.vt cōtemnēt ingētium feraꝝ vires.maria trāſmittēt
cōderet vrbes.reſpublicas cōſtituēt.Reſpicēt etiam in coelum.⁊ aſtroꝝ
videret reuolutiōes.curſuſqꝫ ſolis ⁊ lune.oꝛtꝰ item ⁊ occaſus.defectꝰ cele-
ritatem.diſtātias.equinoctiaqꝫ.⁊ duplices ꝯuerſiōes pliadum etiam ⁊
hyemis atqꝫ eſtatis vētos imbriumqꝫ caſus ⁊ hoꝛrēdos turbinum rap-
tus vt cōprehēſos q̄ꝫ mūdi laboꝛes ſeculis traderet.niſi diuinꝰ quidam
mentibꝰ nr̄is ſpūs ineſſet.q̊ cōplexum noticiamqꝫ tantaꝝ attingēt reꝝ.
Trāſis itaqꝫ nō in moꝛtem Axioche ſꝫ immoꝛtalitatē.nō in amiſſionē
bonoꝝ ſed ſinceriorem eoꝝ ꝑceptionē.neqꝫ ad voluptates moꝛtali cōfu-
ſas coꝛꝑi.ſed ab oībꝰ pꝛoꝛſus moleſtijs purgatas.Illuc em̄ ex hoc ſolutꝰ
carcere ꝓficiſceris.vbi requieta letaqꝫ oīa ⁊ nulla fatiſcētia ſenecta.tran-
quillāqꝫ illic perages vitam.ab oībꝰ liberam incōmodis ⁊ ſerena placi-
dam quiete.reꝝ cōtemplās naturam.atqꝫ philoſophie nō ad turbā ne-
qꝫ in ſpeciem.ſed ad purā germanamqꝫ deditꝰ veritatem.¶ Axiochus.
In cōtrarium me Socrates hac orōne abſtuliſti.Nō em̄ metus iā me
ſed deſiderium tenet moꝛtis.Utqꝫ ego rhetoꝛes imitatꝰ grandius aliq̇d
dicam.iam dudum ſuꝑna mēte cōcipio.⁊ immēſum illum diuinūqꝫ re-
cēſeo curſum:collegiqꝫ ex infirmitate me.ſumqꝫ iteꝝ q̄ſi nouꝰ effectus.
¶ Socrates.Si vis autem aliam etiam orōem cape quam retulit mi-
hi Gobrias magus.Is dicebat ſcd̓m Xerxis in greciam tranſitum auū
ſuū ſibi cognominē miſſum eē in delum q̄ eam tuereť inſulam.in q̄ bina
ſunt numina pꝛognata.Ibi illum ex eneis quibuſdā tabulis.q̄s attuliſ-
ſent ab hiperboꝛeis opis ⁊ hecaergus didiciſſe.aīam poſtea q̄ꝫ a coꝛꝑe ſit
exoluta in ignotum quēdam locum ſubterraneo diſcedere receſſu in quo
plutonis ſit regia nihilo minoꝛ q̄ꝫ aula iouis.Terra eteni mūdi mediū
tenēte ambitum eiꝰ eſſe globoſum.cuiꝰ alteꝝ quidem ſemioꝛbē dij ſuperi
acceperint.inferi alteꝝ.atqꝫ hi quidem frēs illoꝝ.hi ꝟo filij fratrū.Ve-
ſtibula autem q̄ aditus ad plutonis eſt regiam.ferreis eſſe clauſtris atqꝫ
clauibꝰ obfirmata.Aperiētem illa fluuiꝰ excipit acheron.poſt quem co

Axiochus Platonis

cytus eſt. Eos vbi qs traiecerit ad Minoem et Rhadamãtum eſt accedere neceſſe. Uocat hunc campum veritatis. inqz eo iudices ſedent recognoſcẽtes eoꝝ qui aduenerint vniuſcuiuſqz vitam. ꝛ qua quiſqz ratione corpꝰ inhabitãs etatẽ peregerit. Nec mentiẽdi illic vlla facultas. Quibuſcũqz autem in vita melior aſpirauerit demonũ ſedes incolũt piorum vbi oẽs ore ſcatẽt omnigena fructuũ vbertate. fontes puris labunt aqs varijs prata omnimoda floribꝰ vernãt. cõuentꝰ ſunt phoꝝ. theatra poetaꝝ. exultantiũ corone. muſiciqz cõcentus. Ad hec inſtructa diligenter cõuiuia. ꝛ ipſa ſeſe ſuppeditãs afluẽtia victus. Nõ eñ frigus illis. nõ eſtus eſt grauis. ſed temperatꝰ aer fundit mitibꝰ ſolis radijs illuſtratus Hic etiam iniciatis ẽ dignatio qdã. ꝛ religioſa ibidem qz peragũt ſacra Quomodo ergo nõ hic tibi honor habebit college deoꝝ(Herculem nãqz Liberũqz patrem deſcẽdentes ad inferos priſcus eſt ſermo hic iniciatos fuiſſe ꝛ fiduciam q illuc irent ab Eleuſinia accepiſſe. At illi quibꝰ ꝑ ſcelera vita fuerit acta. ꝑ tartaꝝ a furijs ad herebum chaoſqz rapiunt. vbi impioꝝ eſt locꝰ. inexplebileſqz Danai filiaꝝ vrne. vbi Tantali ſitis precordia ticij. Siziphi inexplicitũ ſaxum cuiꝰ finis ab alio incipit rurſus labore. Ibi circũlambentibꝰ eos feris. indeſinẽter lampadibꝰ aduſti et omnium penaꝝ afflicti cruciatu tormẽtis laniant immẽſis. Iſta quidem ex Sobrya ego audiui. tuũ vero de eis erit Axioche iudicium. Illo namqz rõne adductus ſolum ſcio cõſtanter ꝙ oĩs immortalis ẽ aĩa quecũqz ex hoc loco trãſfert ꝛ prorſus expers doloris. Siue ſurſũ ergo axioche ſiue deorſum beatus ſis oportet q probe pieqz vixiſti. ¶ Axiochus. Pudet me ſocrates dicẽ tibi quiddam. Tantũ abeſt vt timeam mortem vt nunc eius etiam tenear amore. vſqz adeo ꝛ hec mihi et illa ꝑſuaſit oratio. Cõtemno etiam vitam. vt qui ſim in meliꝰ domicilium trãſiturus. nũcqz paulatim ea que dicta ſunt ipſe mecum recenſebo. Tu vero meridie fac aſſis mihi ſocrates. ¶ Socrates Faciam vt dixiſti. Ego quoqz ad Cynoſarges vnde huc vocatꝰ ſum redeo ad deambulationẽ

¶ Finit diolagus Platonis de cõtemnẽda morte qui Axiochus inſcribitur fœliciter

¶ Sequitur Horatij Flacci Satyra prima.